

Korporalskolen varer, at modtage den dertil fornødne militære Uddannelse. Det ligger imidlertid i Sagens Natur, at en saadan Forandring kun vil kunne gennemføres, naar man sikrer sig, at Sekondlieutenantseleverne staa paa et høiere Udviklingsstadium end det, der hidtil er forudsat. Ifølge den nuværende Ordning er der nemlig anvist Tid til først i Korporalskolen og senere i Officer skolens yngste Klasse at bibringe dem endel almindelige Kundskaber, hvorved Forbringerne til deres foregaaende Udvikling kan indskrænkes; men skal Uddannelsesperioden kunne forkortes med henved 1 Aar, hvad som sagt nuværende Forslag forudsætter, maa Undervisningen indskrænkes til de rent militære Fag, og Eleverne maa i Forveien have godtgjort, at de ere i Besiddelse af almindelig Dannelse. En nødvendig Følge af Udfortningen i Sekondlieutenanternes Uddannelsesstid er fremdeles den, at Uddannelsen ikke vil kunne blive fyldestgjørende i en for alle Sekondlieutenanter fælles Undervisningsanstalt. Allerede med den nuværende Ordning stillede det sig tvivlsomt for Krigsministeriet, om der kunde naas en forstaaelig Anvendelse af Uddannelsesperioden for Sekondlieutenantseleverne, naar Skolen blev fælles for alle Vaabenarter; men man antog dog, at Eleverne fra Korporalskolerne vilde medbringe en saa fyldestgjørende i de for de enkelte Vaaben særlige Fag, at de efter at have gennemgaaet den fælles Undervisning i Officer skolens yngste Klasse, og dernæst i nogle Maanedes atter at have gjort praktisk Tjeneste ved deres Afdeling, i Reglen vilde vise sig brugelige til den Tjeneste, i hvilken de vilde blive anvendte som Sekondlieutenanter. Men naar nuværende Lovforslag forudsætter, at Sekondlieutenant skolen tillige skal give Eleverne den Forberedelse i de for de enkelte Vaaben særlige Fag, som hidtil gaves i Korporalskolen, vil det ikke ret vel være muligt at uddanne de forskellige Vaabens Sekondlieutenanter i en fælles Skole, men det vil være nødvendigt at oprette særlige Vaabensskoler. Med Hensyn til Uddannelsen af Fodfolkets Sekondlieutenanter har det desuden, som allerede berørt, været under Overveielse, om det maatte være at foretrække at optage dem alle i en for hele Vaabnet fælles Skole eller om man ikke maatte kunne opnaa et heldigere Resultat ved at henlægge Sekondlieutenant uddannelsen til Regimenterne. Den første Bei vilde ganske vist have det Fortrin, at man kunde sikre sig en mere ensartet Uddannelse for alle Elever, og at man havde et rigere Valg af Lærere og personale; men naar der bliver foreskrevet en bestemt Uddannelsesplan, vil man ogsaa gennem Uddannelsen ved Regimenterne kunne opnaa en fuldkommen tilstrækkelig Ensartethed, ligesom det ikke ret vel vil kunne tænkes, at en Regimentschef, som raader over 3 Batailløners Officerskorps, ikke i disse skal kunne finde de til Lærere for Sekondlieutenant skolerne nødvendige Kræfter. Naar man foretrækker den

sidste Bei, da er Hovedgrunden den, at man ved Regimentsskoler lægger Ansvar for Uddannelsen af hele det værnepligtige Befalingspersonale over paa selve Afdelingerne, som skulle benytte dette personale, og at den unge Sekondlieutenantselevs Færdigheder under hele hans Tjenestetid vil kunne kontrolleres af det Officerskorps, hvori han skal optages. Hvad her er anført om Sekondlieutenantselevernes fremtidige Uddannelse ved Fodfolket, gjælder ogsaa for Fæstningsartilleriregimentet, Ingenieurregimentet og Forplejningskorpset; ved Rykteriet er der derimod tænkt oprettet en for Vaabnet fælles Skole, ligesom det ogsaa kun er forudsat 1 Skole for Feltartilleriet. Man har imidlertid ikke troet at burde optage Detailbestemmelser om Sekondlieutenanternes Uddannelse, for at have Frihed til at ordne denne Uddannelse saaledes, som det af Erfaringens Bei maatte vise sig at være heldigst.

Officer skolen i sin nuværende Skikkelse har ikke været i Stand til at skaffe Hæren en tilstrækkelig Tilgang af Officerer til at udfylde de ledige Premierlieutenant snumre, og det er fra alle Sider anerkendt, at en Forandring i denne Skoles Ordning er paatrængende nødvendig. En af Hovedgrundene til, at Skolen ikke har kunnet løse sin Opgave er den, at der foretages saa lang Tid til at gennemgaa de forskellige Trin af Uddannelsen, at Eleverne blive for gamle, inden de kunne opnaa Udnævnelse til Premierlieutenant; spørger man om Aarsagen til, at Beien er bleven saa lang, da maa den søges deri, at man har fastsat et saa ringe Maal af Kundskaber for Officerseleverne ved deres Indtrædelse i Hæren, at man har maattet sørge for ved selve Hærens Undervisningsanstalter at kunne meddele dem, der trænge dertil, en yderligere elementær Undervisning. Derfor maa de gennemgaa Korporalskolen, forinden de indtræde i Officer skolens yngste Klasse, og derfor er der oprettet en særlig Klasse, nemlig den næstnyngste, hvor der kun bliver meddelt Eleverne en elementær Undervisning i Grundvidenskabene. Derfor man i Stedet for saaledes at henlægge denne Undervisning til Tiden efter Udskrivningsalderen, indrettede Skolen paa en lignende Maade som Søofficer skolen, hvor Eleverne indtræde i en yngre Alder, vilde en af de væsentligste Ulemper ved den nuværende Ordning kunne hæves, og alle de, der henhøre til den ubemidlede Klasse, og som fordi de i Reglen forlade Skolen ved Konfirmationsalderen, ikke have Leilighed til at vedligeholde de i Skolen erhvervede Kundskaber til Udskrivningsalderen, vilde derved paa en for dem langt bekvemmere og billigere Maade kunne opnaa at blive Officerer. Det er imidlertid ikke blot for at finde en Bei, hvorved man uden at tilføje Hærens andre Interesser Skade kunde berede alle en let Afgang til Hærens Officersposter, at man i nuværende